

Tvangsauktion

Pá Dommerkantoret, C. Pløyersgøta 1, 100 Tórshavn, afholdes

torsdag den 10. febr. 1994 kl. 13.10

tvangsauktion, (AS 772/93) over matr. nr. 101, Vági beliggende Vági.

Auktionen er begæret af advokat Jógvan Ellefsen, Bryggjubakki 22, Tórshavn, tlf. 1.1260 (j. nr. 33601) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 430 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 93 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkantoret.

Færøernes fogedret, den 19.01.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Tvangsauktion

Pá Dommerkantoret, C. Pløyersgøta 1, 100 Tórshavn, afholdes

torsdag den 10. febr. 1994 kl. 11.00

tvangsauktion, (AS 207/93) over matr. nr. 550 b, Vági beliggende Vági.

Auktionen er begæret af advokat Jógvan Ellefsen, Bryggjubakki 22, Tórshavn, tlf. 1.1260 (j. nr. 33167) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus på en 883 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 117 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan ses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkantoret.

Færøernes fogedret, den 19.01.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Lesarabrøv

Fimmarin 19. jan. 1993

Nú menn longu eru famir at agitera til komandi lögtingsval, so helt útvarpið ivaleyst tað vera upp á sitt pláss at bjóða 4 av núverandi politikarum til fundar, hóast lýst var við Fimmarin, har vanligu fólkikið átti at sloppið fram. Hesi fyra fólkini fingur fyrst tann fyrsta tíman og 8 minuttir at keglast og briksla, síðan fingur fyra lurtarar høvi at siga sína hugsan (teir fingur boð um at skunda sær), og seinastu fimmin min. vóru so aftur til somu politikarar.

Eg má spyrja útvarpsmannin: Hvat er meiningin? 17 min-

uttir vóru til alt Føroya fólk í hesum Fimmarin, meðan politikararnir enn eina ferð nestan gjørdur, sum teimum lysti. M.a. skuldi Fimmbogi Isaksson bert siga eina ferð: »Eg eri ikki liðugur enn«, so tagdi tú og læt hann sleppa at tosa í sínum gamla lagi.

Hetta er ov vánaligt av útvarpsmanninum, hóast evnið til Fimmarin var lagi. Gud vit, nær tit í Útvarpinum fara at duga at seta politikarunum skák (og kanska mál)?

Eg fái meg heldur ikki at trúgva, at Føroya fólk tekur hesar somu politikarar í álvara.

Marita og Fimmbogi sita jú har úti í Nesinum, og øll siggja, hvussu tað heila gongur eftir reyrv. At Olaf Olsen ella Fimmbogi Arge eru møguleg alternativ í landsstýrinum, man neyvan nakar feroyingur heldur longur halda. Vit siggja, har hava sær, hvussu hesir menn duga at snúgva sær. Spyr bara Fimmboga, hvussu hann gjørdi, nú partafelagið hjá honum fór á heysin. Og hevur O. Olsen ikki allar tíðir verið millum teir fremstu at mjólka úr einum

ávísung kassa? Nei, hesi fólk kenna bert til kreppuna frá bløðum og útvarpi - enn hava tey ikki merkt hana upp á sitt egnu skinn. Verða tað hesi fólkini, ið aftur verða at siggja og hoyrast í fjølmiðlunum til eitt komandi val, ja so er einki gott í væntu.

Vónandi vera valfelagini í landinum so mikið at sær komín, at tað verða fólk, sum nú merkja kreppuna, ið koma at mynda vallistarnar til komandi lögtingsval. Fimmbogi A., Finn-

Edmundi í Garði til minnis

★ 14. juli 1928
† 1. januar 1994

Nýggja árið var ikki meir enn vaknað, tá boðini ljóðaðu, at Edmund í Garði ikki longur dvældist okkara millum, men móti vestri var á fløg.

Deyðsboðini komu dáttliga, tí Edmund var als ikki hvør sum helst í mínum hugaheimi. Vit hava havt lítið samband seinastu mongu árin. Eg haldi, at eg bert einaferð havi heilsað uppá Edmund seinastu 20 árin. Tað var á eini ólav-søku fyri fleiri árum síðan, men prátið gjørdist stutt í mannavinum hendan tjóðardag.

Hóast lítið samband, síðan eg fyri seinastu ferð fór úr skúlanum á Strondum í juni mánað 1974, so hevur Edmund havið alstóran týdning fyri meg. Hetta líka síðan skilnaðarstundina, tá ið hann tók í hondina, gav mær realprógv og ynskta mær góða eydn.

Edmund ynskta mær góða eydn við einum fjálgum og fóstum lógvakti og hann meinti tað. Edmund var ein rættisinnar maður. Eg kann ikki minnst nakran skúlanæming hava dálað Edmund álvarsliga. Hetta kemst heilt einfalt av, at Edmund var ein maður við einum fjálgum hjarta. Hann gjørdi ikki mannarnum, hann var tað bretar kalla »fair« og soleiðis minnst eg hann. Tí vóru deydsoðini dáttlig.

Edmund var ein framúr góður lærari, hann var mannavinur. Góð evni og tokki til børnini eru dygdir, ið muna, tá ein skal fáa nakkað at næla í villum hálvaksnum unglingum.

Eg dugdi ikki at siggja, tá

eg fór úr skúlanum, hvussu stóran týdning tað hevði fyri meg, tað sum Edmund hevði lagt mær í beinið. Í spirandi og sjálvsøknunum ársinum, tá hárið kom niður á akslar og dún prýddi høku og vantar, skuldi ongin vaksin hava æruna av hvat ein formáddi, tað var bert ein sjálvur og ongin annar.

Síðan eru árinu ligin og í dag kenni eg hvussu eg heysti av vísdómi Edmunds. Eg heysti á so mongum økjum. Í dag siggi eg hvussu stóra ávirkan hann hevur havt á tað, sum mær í dag er kært. Her hugsi eg serliga um mentan, bókliga mentan, bókur, skaldskap bæði í bundnum og óbundnum máli. Hansara alskur til feroyskar rithøvundar hevur smittað. Hansara alskur til skrivaða mál-ið. Hesum eri eg Edmundi sera takksamur fyri.

Longu frá fyrsta degi í nýggja skúla á Strondum ein summardag í august 1969 var Edmund ein týðningarmikill maður. Bara hansara líkamliga stødd andaði virðing á smáu og hálvvaksnu næmingarnar. Hann var av allarstørstu monnum og í hesum velduga buli bóði eitt menniskja, sum eg fekk tokka til og virðing fyri.

Men at líkamlig stødd og reysteiki hoyra einari farnari tíð til, sást týðuliga í Stranda skúla. Edmund tók við eftir Christiani Høj sum skúlastjóri. Hóast Christian var av minstu monnum, bert ein tæppur í mun til Edmund, so høvdu vit eins stóra virðing fyri honum.

Hóast Edmund rættuliga

skjótt gjørdist stjóri í skúlanum, so var tað lærararyrkið, sum lá fremst í huga. Hann undirvísti okkum í rokning, feroysku og eisini kristni. Hann byrjaði altíð stundisliga og fylti tíman við frálæru. Onkuntíð hevði hann hug at nartla burturav okkara fríkorteri, so nógv hevði hann at siga frá. Hetta var illa dámt av næmingunum. Talvan fyltist út í hvørt horn og teir minstu duksmir noyddust at nýta stól undir fótum fyri at vaska tað ovasta burtur, tá tímin hjá tryálinginum var liðugur.

Edmund var ongan tíð bangin fyri at greiða frá málum, sum vóru frammi í tíðini. Hetta gjørdi hann altíð á ein sakligan hátt. Onkuntíð funnu skúlaoyttir næmingar upp á okkurt, fyri at sleppa undan keðilgum matematiskum útgreinum, men tá hann var liðugur at greiða frá, lá altíð okkurt eftir okkara hugaheimi.

Eina skemtiliga hending kann eg minnst. Hetta var, tá Edmund nýtti meginpartin av einum tíma at greiða okkum frá at Færøernes Realkreditinstitut onki hevði við realskúlan á Strondum at gera, men var ein danskur fjiggiarstovnur í Føroyum.

Edmund var meistarin at sissa, tá skakandi átrúnaðarlaga hendingar vóru frammi í tíðini. Hetta var ikki sjáldsamt fyrst í sjeytiárunum á Skálafjørðinum. Eg kann minnst hvussu alt var á gosi, tí ein sveitta-klútur hjá Jesusi skuldi vera funnin einastaðni suðuri í Europa. Ella tá kenda rock-operain »Jesus Christ Su-

perstar« varð útgivin. Edmund valdi at onga sær plátuna, tók hana við í skúla og greiddi okkum frá tekstinum. Hetta gjørdi hann á ein sakligan hátt, uttan hóvasták ella fanatismu. Átrúnaðarlaga hevði Edmund bæði beini á jørðini, hann var ein trúgvandi maður, sum dugdi at skyna á nær hann skuldi vera lærari og nær hann skuldi boða Guðs orð. Tú hoyrði ikki Edmund trýsta nakra átrúnaðarlaga samfærðing niður yvir næmingarnar í tímunum. Her var hann lærarin burturav.

Eg kendi Edmund sum læraran sum eggjaði og stímbráði, heldur enn at koma við negativum práti.

Uttanfyri skúlan var hann eisini virkin, varð valdur at sita innan tinggátt okkurt skeið og var sera virkin sang- og sálmatýðari, yrkjari við. Hyggur tað í sangbókina hjá heimamissionini, so hevur hann týtt upp móti hundrð sangir. Tað er eitt stórt avrik.

Edmund í Garði er farin. Hann var ein av høvuðspersónunum í einum ógvuliga týðningarmiklum tíðarskeiði í mínum lívi. Eg havi góð minni at bera honum og eg ivist ikki í at floksfelagar mínir frá hesum tíðarskeiði gera tað sama.

Tit sum eftir sita, Anna, børnini og barnabørnini, hava mist enn einaferð. Hann, ið valdar øllum, styrki tykkum eisini hesuferð.

Friður verið við minninum um lærara mín, Edmund í Garði

Jústinus Eldesgaard

bogi I., Olaf O., Marita P. og flest allir núverandi umboðsmenn kreppunnar hava víst síni evni - nú má annað fólk setast á

brúnna.

Hetta eiga tit í Útvarpinum eisini at hava í huganum. P.M.

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum »Effata«, Íslandsvegur 10 B, Tórshavn, er opin hvønn dag kl. 8-10. Telefon/telefax 17597 og telefax 41992, skrivitefon tlf. 0123 og bíð um 16929 ella 41792.